

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/26/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511211845
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511211845.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Daša Kontríková v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: 1. F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., 2. Z. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., 3. Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, deti rodičov, matka: V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N. XXXX/XX, A., otec: G. W. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. V. G., X/XX A., SRN, zastúpený advokátkou Mgr. Martinou Masárovou, so sídlom Záhradná 2/B, Piešťany, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch č. k. 12P/64/2011-180 zo dňa 14. decembra 2012, v časti výživného a úpravy styku takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti r u š í a vec sa m u v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd v Piešťanoch na návrh matky rozhodol o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal platiť výživné na F. 70 eur mesačne, na Z. O. 70 eur mesačne a na Y. 60 eur mesačne do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 22.09.2011. Zročné výživné na F. a Z. O. za obdobie od 22.09.2011 do 30.11.2012 v sume 271 eur, na každé z detí, súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur, na každé z detí, spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Zročné výživné na Y. za rovnaké obdobie v sume 138 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Styk otca s maloletými deťmi upravil tak, že otec je oprávnený sa s deťmi stretávať každý páry týždeň od soboty 8.00 hod. do nedele do 17.00 hod., každý nepáry týždeň v utorok od 17.00 hod. do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok 24.12. od 10.00 hodiny do 15.00 hodiny, každý nepáry rok 24.12. od 15.00 hodiny do 20.00 hodiny, každý kalendárny rok druhý týždeň trvania vianočných prázdnin, počas letných prázdnin každý kalendárny rok druhý a tretí júlový týždeň a tretí augustový týždeň, každý páry rok počas jarných prázdnin, každý nepáry rok počas jesenných prázdnin, každý nepáry kalendárny rok počas veľkonočných sviatkov, s tým, že si maloleté deti prevezme v mieste ich bydliska a po skončení styku maloleté deti odovzdá matke v mieste ich bydliska. Matke uložil povinnosť deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. Ďalej rozhodol o tom, že v prípade, ak nebude možné realizovať upravený styk otca s deťmi v určených termínoch, sú rodičia povinní najneskôr 24 hodín pred určeným termínom styku vzájomne sa o tejto skutočnosti informovať a dohodnúť si náhradný termín. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd po právnej stránke rozsudok odôvodnil § 36 ods. 1, § 62 ods. 2, § 65 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. (ďalej len Zákon o rodine). Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť ako potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport,

kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Pri určovaní výživného je potrebné vziať do úvahy výkon osobnej starostlivosti o dieťa jedným z rodičov, pretože práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje dieťaťu tvoria materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého z rodičov, ktorý ich poskytuje v peniazoch. S poukazom na vykonané dokazovanie ako i súhlasné stanovisko účastníkov, prvostupňový súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, pretože v jej starostlivosti sa nachádzali aj doposiaľ, matka sa o deti riadne stará a deti majú u nej vytvorené vhodné podmienky. Otec v rámci svojho zamestnania často cestuje ako po území SR tak i do zahraničia. Súčasne súd určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok, nakoľko vykonaným dokazovaním neboli preukázané žiadne skutočnosti, pre ktoré by toto právo malo byť u niektorého z rodičov obmedzené. Súd súčasne upravil styk otca s maloletými deťmi, keď prihladol na dohodu rodičov o úprave styku, ako ju uviedli na pojednávaní dňa 29.10.2012. Súd uvedenú dohodu mierne upravil tak, že otec bude oprávnený sa s deťmi stretávať každý páry týždeň od soboty od 08.00 hod. (z pôvodného piatka 17.00 hod.) a to s prihliadnutím na argumenty matky, spočívajúce vo zvýšenej potrebe prípravy do školy s mal. Y., ktorá navštevuje 1. ročník ZŠ. Pokiaľ išlo o návrh otca, aby bol jeho styk s dvomi staršími deťmi upravený už od piatka, bol súd toho názoru, že nie je vhodné súrodencov rozdeľovať v trávení času s otcom, nakoľko najmladšia dcéra by sa tým mohla cítiť ukrátená oproti starším súrodencom, a aj z hľadiska vzájomných vzťahov medzi deťmi je potrebné, aby medzi nimi z tohto dôvodu nevznikli nezhody a konflikty a aby ich súdržnosť bola podporovaná aj pri trávení spoločného času s otcom. Pri určení výšky výživného súd prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca i matky, pričom zohľadnil to, že matka má priemerný príjem zo zamestnania 361,88 eur, poberá prídavky na deti v sume 67,62 eur mesačne. Otec je zamestnaný s priemerným čistým mesačným zárobkom v sume 674,32 eur, okrem toho je spoločníkom v spoločnosti D. Y. & M. s.r.o., ktorá podľa daňového priznania za rok 2011 dosiahla daňovú stratu 2.812,67 eur, otec uviedol, že v súčasnosti táto spoločnosť nevykonáva žiadnu činnosť. Maloletí navštevujú ZŠ v A., sú zdraví, zvýšené výdavky sú spojené so športovou činnosťou, ktorej sa všetky tri deti venujú t.j. plávanie a najmladšia dcéra navštevuje aj ZUŠ. Rovnako bolo treba prihliadnuť na skutočnosť, že matka je vlastníčkou viacerých nehnuteľností na území SR, ktoré tvoria potenciálny zdroj jej príjmu. Vyživovacia povinnosť k maloletým je na strane oboch rodičov, s tým, že na strane matky je však sčasti pokrytá aj výkonom jej osobnej starostlivosti o maloletých. Určené výživné súd považoval za primerané jednak odôvodneným potrebám maloletých detí ako aj zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. Nakoľko súd určil výživné od 22.09.2011 t.j. od podania návrhu, vznikol otcovi za obdobie od 22.09.2011 do 30.11.2012 dlh na zročnom výživnom na mal. F. 271 eur, (t.j. 13 mesiacov x 70 eur + alikvotná časť za september 2011 v sume 21 eur, od ktorého súd odpočítal sumu 660 eur, ktorú otec zaplatil od januára roku 2012). Na maloletú Z. O. otcovi za obdobie od 22.09.2011 do 30.11.2012 vznikol rovnako dlh na zročnom výživnom v sume 271 eur (t.j. 13 mesiacov x 70 eur + alikvotná časť za september 2011 v sume 21 eur, od ktorého súd odpočítal sumu 660 eur, ktorú otec zaplatil od januára roku 2012) a na maloletú Y. vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom v sume 138 eur (t.j. 13 mesiacov x 60 eur + alikvotná časť za september 2011 v sume 18 eur, od ktorej súd odpočítal sumu 660 eur, ktorú otec na maloletú zaplatil od januára roku 2012). Uvedené sumy zročného výživného súd povolil v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. otcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne na každého z maloletých detí spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. K písomnému podaniu matky, doručenému súdu dňa 23.01.2012, kde žiadala otcovi určiť konkrétne povinnosti pri stravovaní maloletých resp. uvádzala konkrétne jedlá a ich dávkovanie súd prvého stupňa uviedol, že každé súdne rozhodnutie musí byť vykonateľné po formálnej i materiálnej stránke, čo znamená, že v prípade, ak povinný subjekt dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie príp. súdny výkon rozhodnutia. Písomné požiadavky resp. podmienky matky vo vyššie špecifikovanom písomnom podaní týmto požiadavkám nezodpovedali, preto ich nebol možné zahrnúť do výroku súdneho rozhodnutia. Poukázal na to, že uvedené je vecou komunikácie a vzájomnej dohody medzi rodičmi, ktorí obaja majú k deťom rovnaké rodičovské práva a povinnosti.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne v časti určenia výživného a v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi. V odvolaní viedol, že nesúhlasí s určením výživného na maloleté deti s účinnosťou od 22.09.2011, pretože súd neprihliadol na schopnosti a možnosti otca platiť výživné od tohto obdobia. Otcovi sa stal v decembri 2010 úraz, ktorého následky do dnešného dňa neprekonal. Následkom tohto úrazu bol otec práceneschopný vyše pol roka a následne

bol aj dlhodobo nezamestnaný. Nájsť si adekvátnu prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu (mal problémy okrem iného viesť motorové vozidlo, takisto nemohol vykonávať fyzicky náročné práce) sa mu nedarilo, prácu si našiel až v júni 2012. V čase, keď bol otec práceneschopný a následne nezamestnaný, v plnom rozsahu zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti. Spreádzal ich do školy, škôlky, na záujmové krúžky, chodieval s nimi na športové ihriská. Otec im zabezpečoval osobnú starostlivosť po celý deň, nakoľko matka toho času už vyše roka pracovala celý týždeň v priemere do 18.00 hod. Aj vďaka tomu má otec s deťmi veľmi silný citový vzťah. Pri určovaní výživného súd nebral do úvahy skutočnosť, že do času, kým žili rodičia s deťmi v spoločnej domácnosti, t.j. do 07.01.2012, otec zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti, zatiaľ čo matka pracovala. Skutočnosť, že by tomu tak nebolo, matka v konaní nijako nepreukázala. Je povinnosťou súdu vziať do úvahy výkon osobnej starostlivosti o deti jedným z rodičov, keďže práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje deťom, tvorí materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého z rodičov, ktorý ich poskytuje v peniazoch. Aj napriek tomu, že otec bol práceneschopný a následne dlhodobo nezamestnaný, prispieval vždy nejakou finančnou čiastkou do domácnosti, pričom čerpal zo svojich finančných rezerv, aby rodine nič nechýbalo, o čom svedčí okrem iného aj skutočnosť, že matka trávila čas aj na dovolenke, alebo že deti mohli navštevovať tréningy plávania, čo by len z platu matky nebolo možné. Odkedy rodičia maloletých detí spolu nežijú, otec platí na deti výživné vo výške 60 eur, resp. 70 eur mesačne na každé z detí aj napriek tomu, že bol nezamestnaný. Okrem toho, že otec nesúhlasí s platením výživného od 22.09.2011, nesúhlasí ani s výškou zaplateného výživného, ktorú súd uvádza vo svojom rozhodnutí v nesprávnej výške. Správna výška otcom zaplateného výživného za obdobie od januára 2012 do novembra 2012 na všetky 3 deti predstavuje výšku a 2.050 eur (čo vyplýva aj z priložených fotokópií šekov v prílohe), pričom z toho na každé dieťa pripadá suma 683,33 eur a nie 660 eur ako to súd uvádza v odôvodnení rozhodnutia. Otec tiež nesúhlasil s úpravou styku otca s maloletými deťmi tak, ako je uvedený v výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia, pretože takéto rozhodnutie je v rozpore so záujmami maloletých detí. Na pojednávaní konanom dňa 29.10.2012 rodičia maloletých detí najprv dospeli k dohode o ohľadom úpravy styku otca s maloletými deťmi, s ktorou otec súhlasil, pričom matka svoj súhlas podmienila prešetrovaním bytových pomerov otca. Následne kolízny opatrovník, prešetril bytové pomery otca v byte vo S. P. a konštatoval, že tieto sú pre maloleté deti vyhovujúce aj na prespávanie maloletých u otca. Aj napriek skutočnosti, že otec mal vytvorené vhodné podmienky pre deti aj na prespávanie, matka detí napokon s dohodou nesúhlasila a zmenila ju písomným podaním, z ňou vykonštruovaných dôvodov, o ktorých mala vedieť a mohla vedieť aj v čase dojednania dohody. Matka zmenila dohodu v časti z pôvodnej stredy od 17.00 hod. do 19.00 hod. na utorok v rovnaký čas, s čím otec napokon súhlasil, aj keď je toho názoru, že matka tieto zmeny pôvodnej dohody navrhla zámerne, lebo si je vedomá, že otec v niektoré tieto dni býva pracovne zaneprázdnený, a v prípade nemožnosti realizácie tohto styku sa bude musieť s matkou dohodnúť na náhradnom termíne, čo otec považuje zo strany matky za problémové. Matka ďalej navrhla zmenu pôvodnej dohody v časti z pôvodného piatka do nedele na sobotu do nedele, čo odôvodnila tým, že maloletá Y. má v piatok tréning plávania a následne si musí urobiť úlohy, napísať diktát a čítať, pričom podľa vyjadrení otca maloletá Y. už po tréningu bývala unavená, a z toho dôvodu nie je možné, aby sa ešte pripravovala po tréningu do školy. S touto zmenou otec zásadne nesúhlasí. Tiež nie je problém podľa názoru otca piatkový tréning plávania zmeniť na iný deň. Tréning by nemal byť na úkor realizácie styku otca s deťmi. Z dôvodu, že otec chce tráviť s deťmi čo najviac voľného času pôvodnú dohodu rozšíril o prvý augustový týždeň kalendárneho roka, nakoľko je toho názoru, že má právo na realizáciu styku s deťmi v čo najširšom možnom rozsahu a nevidí dôvod, prečo by nemal s deťmi tráviť polovicu letných prázdnin. Vzhľadom na hore uvedené otec navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, zaviazal otca platiť výživné na F. v sume 70 eur mesačne na Z. O. 70 eur mesačne a na G. 60 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Úpravu styku navrhol zmeniť tak, že otec je oprávnený sa s deťmi stretávať každý párny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hodiny, každý nepárny týždeň v utorok od 17.00 hod do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párny rok 24.12. od 10.00 hod. do 15.00 hod., každý nepárny rok 24.12. od 15.00 hod. do 20.00 hod, každý kalendárny rok druhý týždeň trvania vianočných prázdnin od pondelka od 8.00 hod. do posledného dňa vianočných prázdnin do 17.00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok druhý a tretí júlový týždeň od pondelka druhého júlového týždňa od 8.00 hod. do pondelka štvrtého júlového týždňa do 17.00 hodiny, každý kalendárny rok v prvý augustový týždeň od pondelka 8.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 17.00 hod, každý kalendárny rok tretí augustový týždeň od pondelka 8.00 hod. do ďalšieho nasledujúceho pondelka do 17.00 hodiny. Počas jarých prázdnin, jesenných prázdnin, veľkonočných prázdnin navrhol doplniť presný čas styku s deťmi.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti určenej výšky výživného potvrdiť, pretože súd prvého stupňa správne pri určení výšky výživného vychádzal z príjmu oboch rodičov, ich možností, schopností a z potrieb maloletých detí. Rovnako navrhol potvrdiť úpravu styku otca s deťmi počas víkendov od soboty do nedele, s prihliadnutím ku skutočnosti, že maloletá Y. navštevuje prvý ročník základnej školy a potrebuje čas na prípravu do školy tak, ako to uviedla matka. Čo sa týka návrhu otca rozšíriť styk otca s deťmi počas letných prázdnin, v tomto smere kolízny opatrovník návrhu otca odporučil vyhovieť.

Matka sa k odvolaniu otca nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po tom, čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§§ 201 a 204 O.s.p.), preskúmal vec nielen obsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), pretože sa jedná o vec, ktorú možno začať i bez návrhu, bez nariadenia pojednávania, postupom podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a preto je jeho záver o povinnosti otca platiť výživné na deti od 22.09.2011 a rozhodnutie o úprave styku otca s deťmi predčasný.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1, 4, zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Prvostupňový súd správne, v súlade so zhodným prejavom rodičov zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletých zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal platiť výživné na F. 70 eur mesačne, na Z. O. 70 eur mesačne a na Y. 60 eur mesačne do 15. dňa príslušného mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 22.09.2011. Otec maloletých detí v odvolaní namietal, že súd ho zaviazal na platenie výživného od 22.09.2011 nesprávne, pretože otcovi sa stal v decembri 2010 úraz, ktorého následky doposiaľ celkom neprekonal. Následkom tohto úrazu bol otec práceneschopný vyše pol roka a následne bol aj dlhodobo nezamestnaný. Nájst si adekvátnu prácu zodpovedajúcu jeho zdravotnému stavu (mal problémy okrem iného viesť motorové vozidlo, takisto nemohol vykonávať fyzicky náročné práce) sa mu nedarilo, prácu si našiel až v júni 2012. V čase, keď bol otec práceneschopný a následne nezamestnaný, v plnom rozsahu zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti. Spreádzal ich do školy, škôlky, na záujmové krúžky, chodieval s nimi na športové ihriská. Otec im zabezpečoval osobnú starostlivosť po celý deň, nakoľko matka toho času už vyše roka pracovala celý týždeň v priemere do 18.00 hod. Aj vďaka tomu má otec s deťmi veľmi silný citový vzťah. Pri určovaní výživného súd nebral do úvahy skutočnosť, že do času, kým žili rodičia s deťmi v spoločnej domácnosti, t.j. do 07.01.2012, otec zabezpečoval osobnú starostlivosť o maloleté deti, zatiaľ čo matka pracovala.

Prvostupňový súd si bol vedomý toho, že pri určovaní výživného je potrebné vziať do úvahy výkon osobnej starostlivosti o dieťa jedným z rodičov, pretože práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje dieťaťu tvoria materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého z rodičov, ktorý ich poskytuje v peniazoch, pretože odôvodnenie uvedenú formuláciu obsahuje. Napriek tomu, že otec navrhoval prihliadnúť pri určovaní výživného na jeho osobnú starostlivosť o deti počas práceneschopnosti a nezamestnanosti už v podaní doručenom súdu 15.05.2012 (č.l. 52 a nasl.), súd sa s týmto návrhom nevysporiadal a v odôvodnení neuviedol, či návrh oca zohľadnil, alebo nie. Je tiež ale potrebné skonštatovať, že otec počas konania nenavrhol vykonať žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (tieto dôkazy ale navrhla vykonať matka v podaní doručenom súdu 23.11.2012 (č.l. 163-164)). Otec mal preto navrhnúť vykonanie takých dôkazov, ktoré by potvrdili dĺžku jeho práceneschopnosti, potvrdenie skutočnosti, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval viesť motorové vozidlo a vykonávanie

fyzickej práce a potvrdenie jeho tvrdení, že sa staral o deti, prípadne o domácnosť, akým spôsobom a v akom rozsahu a súd mal vykonať dôkazy preukazujúce hore uvedené skutočnosti. Táto skutočnosť sa mala preukázať aj štetrením kolízneho opatrovníka od maloletých detí. Pravdepodobne dôvodnou bola námietka otca v tom smere, že zaplatil zročné výživné za obdobie roku 2012 do rozhodnutia súdu vo vyššej sume, ako súd uviedol v rozsudku. Podľa poštových poukazov (založených na č.l. 188) otec za uvedené obdobie zaplatil výživné na maloleté deti 2.050 eur. Prvostupňový súd mal teda preveriť tvrdenie otca a pokiaľ bolo pravdivé, zohľadniť to pri rozhodovaní o zročnom výživnom.

Podľa § 25 ods. 1, 2 zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa názoru odvolacieho súdu je dôvodným aj odvolanie otca v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi. Rozsah styku rodiča s dieťaťom je závislý na mnohých okolnostiach na strane dieťaťa a i rodiča. V danom prípade matka maloletých detí nevyjadrovala nesúhlas styku otca s deťmi (námietala spôsob stravovania detí u otca) a štetrením kolízneho opatrovníka (správa zo dňa 17.10.2012, č.l. 109) bolo zistené, že deti si s otcom rozumejú, tešia sa na neho keď príde. V takomto prípade, keď je vzťah medzi deťmi a otcom dobrý, je potrebné upraviť styk čo v najširšom rozsahu, aby sa tento kvalitný vzťah prehlboval. Takáto úprava styku čo v najširšej miere je aj v záujme maloletých detí a je tomu potrebné prispôsobiť ostatné aktivity detí. Otec navrhuje upraviť styk od piatku do nedele, čo je aj podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnená požiadavka, pretože víkend má v prvom rade slúžiť na regeneráciu a oddych. V prípade, ak sa otec s deťmi napríklad vyberie tráviť víkend na výlete mimo bydliska detí je výhodnejšie odísť z ich miesta bydliska už v piatok, aby už nemuseli počas soboty cestovať a mohli sa venovať voľno časovým aktivitám. Námietka otca, že Y. už po piatkovom tréningu nie je schopná sa učiť a pripravovať na pondelkové vyučovanie je aj podľa názoru odvolacieho súdu oprávnená. Bude aj v záujme maloletej Y., aby sa na pondelkové vyučovanie pripravila v nedeľu poobede a potom bolo potrebné tomu časovo prispôsobiť ukončenie styku otca v nedeľu, alebo aby sa pripravila na pondelkové vyučovanie v priebehu víkendu za pomoci súrodencov, pod dohľadom otca, keďže otec je nemeckej národnosti a nevie sa s dcérou učiť, na čo poukazovala matka. Tiež bolo potrebné vykonať dokazovanie preukazujúce tvrdenie otca, či je možné piatkový tréning plávania presunúť na iný deň. Súd prvého stupňa mal aj v tomto smere požiadať kolízneho opatrovníka o zistenie názoru maloletých detí, či by sa chceli stretávať s otcom od piatku alebo od soboty a prečo. Pokiaľ sa otec domáhal úpravy styku počas letných prázdnin o jeden týždeň navyše a počas ostatných prázdnin navrhuje doplniť presný deň a čas začiatku a ukončenia styku, mal súd o návrhu otca rozhodnúť po vyjadrení sa matky k navrhovanej úprave a prihliadnuť aj na názor kolízneho opatrovníka. Pokiaľ by bol súd rozhodol odchyľne od návrhu otca, rozhodnutie v tomto smere mal odôvodniť.

Odvolací súd preto rozhodnutie súdu I. stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods.1 písm. h) O.s.p. a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu I. stupňa bude prihliadnuť pri určovaní výživného na jeho osobnú starostlivosť o deti počas práceneschopnosti a nezamestnanosti potom čo otec navrhne vykonať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré potvrdia dĺžku jeho práceneschopnosti, potvrdenie skutočnosti, že jeho zdravotný stav mu neumožňoval viesť motorové vozidlo a vykonávanie fyzickej práce a potvrdenie jeho tvrdení, že sa staral o deti, prípadne o domácnosť, akým spôsobom a v akom rozsahu a úlohou súdu bude vykonať dôkazy preukazujúce hore uvedené skutočnosti. Starostlivosť o deti a o domácnosť bude možné vykonať napr. aj štetrením kolízneho opatrovníka od maloletých detí.

Keďže dôvodnou bola námietka otca, že zaplatil zročné výživné za obdobie roku 2012 do rozhodnutia súdu vo vyššej sume a podľa poštových poukazov (založených na č.l. 188) otec za uvedené obdobie zaplatil výživné na maloleté deti 2.050 eur, bude úlohou súdu prvého stupňa preveriť tvrdenie otca a pokiaľ je pravdivé, zohľadniť ho pri rozhodovaní o zročnom výživnom.

V časti úpravy styku vzhľadom k tomu, že deti si s otcom rozumejú a tešia sa na neho keď príde, tzn., že je vzťah medzi deťmi a otcom dobrý, je potrebné upraviť styk čo v najširšom rozsahu, aby sa tento kvalitný vzťah prehĺboval. Je to v záujme maloletých detí a je tomu potrebné prispôbiť ostatné aktivity detí. Odôvodnená je požiadavka otca upraviť styk od piatku do nedele, pretože víkend má v prvom rade slúžiť na regeneráciu a oddych. Námitka otca, že Y. už po piatkovom tréningu nie je schopná sa učiť a pripravovať na pondelkové vyučovanie je aj podľa názoru odvolacieho súdu oprávnená. Bude aj v záujme maloletej Y., aby sa na pondelkové vyučovanie pripravila v nedeľu poobede a potom je potrebné tomu časovo prispôbiť ukončenie styku otca v nedeľu, alebo aby sa pripravila na pondelkové vyučovanie v priebehu víkendu za pomoci súrodencov, pod dohľadom otca. Tiež bude potrebné vykonať dokazovanie preukazujúce tvrdenie otca, či je možné piatkový tréning plávania presunúť na iný deň. Bude úlohou súdu prvého stupňa aj v tomto smere požiadať kolízneho opatrovníka o zistenie názoru maloletých detí, či by sa chceli stretávať s otcom od piatku alebo od soboty a prečo. Ak sa otec domáha úpravy styku počas letných prázdnin o jeden týždeň navyše a počas ostatných prázdnin navrhuje doplniť presný deň a čas začiatku a ukončenia styku, súd o návrhu otca opätovne rozhodne po vyjadrení sa matky k navrhovanej úprave a prihliadne aj na názor kolízneho opatrovníka.

Až po takto doplnenom dokazovaní bude môcť I. stupňový súd vo veci opätovne rozhodnúť, potom ako vyhodnotí dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa ust. § 132 O.s.p. Rozhodnutie pritom odôvodní v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., aby bolo preskúmateľné a presvedčivé.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.